

s srednjimi šolami. Tudi svojo deco imajo izvecine izšolano. Drži jih udobno službeno mesto, bojazen pred dolgim časom v pokoju, in — v glavnem, vsaj na deželi — prosto stanovanje. In vse to na stroške mlajših tovarišev, ki imajo dijake, so na slabih in najslabših mestih, z dvajset in več službenimi leti. Prva skrb naše delegacije letos bo, da se po češkem vzorcu pozovejo za pokoj spobni tovariši, da »izvrše svojo dolžnost napram mlajšim tovarišem«. Poskrbelo se bo, da se vsa taka mesta, stalna ali začasna, še pred novim šolskim letom razpišejo in zasedejo.

— Dalmatinsko učiteljstvo je na svojem zborovanju »Zveze dalmatinskih učiteljev« dne 16. t. m. soglasno sklenilo pristopiti v glavno »Zvezu«, v smislu zagrebskega dogovora, edinstvenu Zvezu jugoslovanskega učiteljstva. Skupščina je izvolila tudi delegate za prihodnji kongres v Beogradu.

— Neverjetne vesti. V »Novi Dobi« smo čitali sledče: V celjski sirotišnici in hiralcini še vedno pašuje nemški učitelj Wolf, ki je iz zavoda napravil pravo ponemčevalnico. Otroci dosledno pozdravljajo z Grüss Gott! in »Heil! in so po večini zagrizeno nemško-nacionalno vzgojeni. Mož je bil tako drzen, da je pri vodstvu ljudske šole zahteval, naj se celo slovenski otroci vzamejo v nemške razrede. Cudno je tudi, da morajo naši državljanji plačevati za otroke po 120 K mesečno v zavodu, dasi glavarstvo daje tja cele vozove živil. Cudno je dalje, da se mnogo otrok iz naše države ne sprejme, docim so v zavodu celo nemški otroci iz Gradca. Ali nimestni urad res še ne smatra za primerno, da razmere v sirotišnici, ki tudi v drugih ozirih niso vzorne, končno uredi in odda vodstvo zavoda slovenskemu človeku, ki bo napravil tam red? — Naša obzirnost gre predaleč! S tem si škodujemo sami. To je bila še naša stara avstrijska slabost. Skrajni čas je, da zapiše radikalnejši veter po naši domovini in da posenemo ljudi, ki ne sodijo med nas tja, kamor spadajo!

— Odpravljeni celibat in bivše učiteljice. Vsled regulacije naših prejemkov se je v zadnjih tednih pokazalo stremljenje, da žele nekatere bivše učiteljice, sedaj žene državnih uradnikov, dobiti službo učiteljice v istem kraju, kjer služujejo njen mož. Iz različnih vzrokov bi to bilo v kvar našemu šolstvu in marsikatera koleginja v večjih krajih ali v mestu bi naenkrat utegnila, biti premeščena iz službenih ozirov, da se ugodi želji uradnikove soprove. Predlagam, da organizacija in po njej predlagani šolski nadzorniki strogo zapijo na to, da se nobeni organizirani učiteljice ne zgodi v tem oziru nikaka krivica, in da se žene uradnikov, ki so poročene pred odpravo celibata sploh ne nastavljajo. Ta predlog naj upoštevajo in pretresejo delegacije; organizacija in pred vsem naši nadzorniki so dolžni v takih slučajih pred vsem skrbeti za aktivno učiteljstvo.

— Ljubljanski učiteljiščniki in učiteljice so vprorili v Novem mestu 16. in 17. avgusta Finžgarjevo dramo »Veriga«. Ze igra sama na sebi je lepa, poleg tega so jo vrli igralci predstavljali nad vse pričakovanje dobro. Vloge so bile kaj srečno razdeljene, izvajanje precizno. Onih prisiljenih, nenanaravnih krenjenj, ki smo jih navajeni pri začetnikih, tu skoraj nismo opazili. Igralci so se vživili v vloge in pogodili posamezne značaje zelo dobro. Tu strast, zavist, lokavost; tam milosrnost, žalost, obup. Domače dolensko narečje je bilo igri, v kateri nastopajo le kmetje, samo v korist. Splošna sodba je, da v Novem mestu že zlepa niso tako dobro igrali. Vidi se, da imajo igralci in igralke dar za to umetnost. Ko se bodo po nekoliko nastopih z vztrajnostjo še v mimiki nekoliko bolj izvezbali, bodo kos tudi težjim igrati, dasi je že ta dovolj težka.

Mladim tovarišem in tovarišicam častitamo na uspehu in jim kličemo: Le pogumno naprej! Tudi na tem polju vas čaka lepo kulturno delo za narod po širni slovenski zemlji, koder vas bo vodila usoda.

— an —

— Za bojev na Koroškem je tukajšnja šola jako trpela. Uničene so knjige in učila. Jako pogrešamo abecednikov, zlasti pa stenskih tabel za slovensko abecedo. Mnogo je v Sloveniji šol, ki imajo pod strehami stare stenske table. Ako jih odstopijo šolam na Koroškem, store dobro narodno delo. Ker se šolsko leto bliža koncu, je nujna pomoc posebno dobrodošla. Za izkazane usluge že vnaprej najlepša hvala! — Šolsko vodstvo v Podljubelju pri Borovljah.

— Bolne učitelje, ki obiskujejo toplice, opozarjam, da imajo z odlokom ministra št. 9885 iz leta 1919 dovoljeno brezplačno povratno vožnjo po vseh progah železnic kraljestva SHS,

in sicer za dobo kopališke sezije, ako se izkažejo z vozovnico o napotu in z zdravniškim potrdilom, da so se zdravili najmanj 10 dni v toplicah. To velja tudi za družinske člane. »U. L.« 135.

— Poziv tovarišem abiturientom mariborskoga učiteljišča iz leta 1884. Ko smo praznovali l. 1909. petindvajsetletnico, zavezali smo se, sestati se vsako leto v kakem kraju, kjer služuje eden ali drugi izmed nas. Dnevi, ki smo jih nato preživeli l. 1910 v Šmarji pri Jelšah, 1911 v Gotovljah, 1912 na Dolu pri Hrastniku in 1913 v St. Juriju ob j. Ž. so ostali udeležencem gotovo v najprijetnejšem spominu. Izbruh svetovne vojne je preprečil naše nadaljnje sestanke. Letos pa praznujemo 35letnico svojega kulturnega delovanja. Umestno bi bilo, da se zberemo vnovič ter oživimo svoje mladostne spomine. Tovariši, pridite, v nedeljo, dne 31. avgusta v Maribor, kjer se sestanemo zvečer v Narodnem domu! Ce se zlagate s predlogom, prosim takojšnjega obvestila.

Na veselo snidenje!

Anton Gruš, Dol pri Hrastniku.

— Zakon o ljubljanske vseučilišču potrjen. Iz Beograda poročajo, da je regent Aleksander potrdil zakon o vseučilišču kraljestva SHS v Ljubljani. Univerza bo imela pet fakultet: medicinska fakulteta bo obsegala izprva samo dva pripravljalna letnika. Poleg ne bo torej še pravniška, filozofska, bogoslovna in tehnična fakulteta. Obenem je potrdil regent zakon o izpremembah in dopolnitvih že obstoječega zakona za belgrajsko vseučilišče.

— Na zborovanje delegacije »Zaveze« je prijavljenih dosedaj več članov srbskega udruženja učiteljskih društev v Beogradu. Opozarjam, delegate, naj se delegacijskega zborovanja polnoštivalno udeležete. Seje so javne. Gostje dobrodošli!

— Rudarska šola v Celju. Dijaški dom v Celju se pripravi za rudarsko šolo.

— Desetletnica 1907/08. Še enkrat opozarjam tovarišice in tovariše, da se gotovo udeležete desetletnicē dne 6. in 7. septembra 1919, po zadnji objavljenem vzorecu. Priprave so izvršene, pri zabavnom večeru sodelujejo gdč. Spetlerjeva (klavir), g. Fric Trost (petje), g. Miha Rožanc (vijolina) in še drugi. Glede izleta na Bled in v Bohinj omenjam, da sem vložil v imenu vseh prošnjo na ministrstvo saobraćaja za 50 % znižanje, ki nam bo gotovo dovoljeno. Na veselo svidenje! Albin Lajovic.

— Borovje. V kratkem bo otvoren otroški vrtec, posebno za delavcev, otroke, ki bodo od 9. do 16. ure zaobljeni in bodo dobivali brezplačno kosilo in južino.

— Umrl je 19. tm. v Mariboru g. Ivan Kocuwan, nadučitelj v pokolu, v starosti, 83 let, v tamčini javni bolnici. Služoval je nazadnje v Žalcu, 30 let. Blag mu spomini!

— Premeščeni sta: Amalija Lešnikova, začasnica voditeljica dekl. šole v Celju, na njeno utemeljeno prošnjo nazaj na prejšnjo stalno službo v Poljčanah; Ivana Vidmarjeva, začasnica učiteljica na deklinski šoli III. v Mariboru, nazaj na neno prejšnjo stalno službo v Vuzenici. »U. L.« 134.

— Premeščen je iz Celja strokovni učitelj Herman Mauthner, strok. učit. na dekl. mešč. šoli. »U. L.« 135.

— Učiteljska dvojica v Studencih, Janko Žel in Marijana Želova, sta premeščena na svoje prejšnje stalno mesto pri Sv. Ani na Krivem bregu. »U. L.« 135.

— Premeščena je iz službenih ozirov učit. žensk. roč. del Marta Božičeva iz Podgorja z ozirom na potrebe narodnega šolstva za začasno učiteljico ročnih del na deklisko meščansko šolo v Ptaju.

— Abiturienti leta 1909. Moško učiteljišče Maribor — desetletnica. Tovariši! Ker smo sedaj za počitniško dobo največ mobilizirani, moremo se najugodnejše sestati ob priliku svoje desetletnice dne 4. oktobra v Mariboru ali pa Rogaški Slatini. Za kraj in čas se izjavite po dopisnici na naslov: Mirko Zdolšek, Šolski voditelj, Letuš v Sav. dolini. O končnem ukrepu in programu vas obvesti »Tovariši!«.

— 20 letnica mariborskog učiteljev-abiturientov iz leta 1899. Podpisani predlaga Rogaško Slatino kot primeren kraj za sestanek po 20 letih. Prosim vse tovariše, da se v predlogu izrazijo in predlagajo čas setanku. — I. Lukman, začasnico Slov. trga šola Ljubljana.

— Državni pisarniški uradniki na Slovenskem. V sredo 13. t. m. bil je zadnji sestanek pripravljalnega odbora. Naistem se je razpravljalo o kandidatih za novi odbor, ter se določilo, da se vrši ustavnovni občni zbor dne 7. septembra ob 16. uri v prostorih odpravnosti državne vlade na Bleiweisovi cesti v Ljubljani. S tem stopa v javnost organizacija, ki se je sicer še pozno, vendar pa iz zgolj potrebe stanovskega zboljšanja osnova in

ki bo vzela v svoje okrilje in zaščito vse tiste raztresene ude, ki so imeli posebno pod avstrijsko vlado najbridekje in najteže čase. V organizaciji je moč čim krepkejša, tem izdatnejša je! To načelo naj bi prešnilo vse tovariše, da pristopejo do zadnjega v organizacijo. Velika večina je itak že včlanjena, vendar so se nekateri, kajim se stvar ne zdi dovolj resna in ki ne polagajo na organizacijo važnosti, ki jo v resnici zaslubi. Prepričani pa smo, da to store takoj, ko se bodo uverili, da izven društva nicesar ne dosegajo.

— Dr. Jenkovo srbsko narodno himno „Bože pravde“ za moški zbor. Besedilo v latinici je dostavljeno tudi besedilo v cirilici. Cena za 1 kos 1 K, po pošti 1 K 10 V; naroča se pri »Glasbeni Matici« v Ljubljani. Vsem moškim pevskim zborom priporočamo, da si nabavijo to narodno himno.

— Asistent goriške knjižnice dr. Jano Bratina je dodeljen v službovanje ličske knjižnice v Ljubljani.

— Dr. Fran Rostacher, začasni gim. učitelj v Gorici, je imenovan za pravega gimnazijalnega učitelja.

— Odslovljene so z dnem 31. jul. 1919. Adela Binenstein, Margareta Wendner in Tusneld Weidholz — vse tri nadomestne učiteljice v Mariboru.

— Začasno sta dodeljena učitelj Lud. Mužek in učit. Ant. Mužek, oba v Središču, štirirazrednici pri Sv. Bolfenku na Kogu.

— Na dvorazrednico v Radišu, šolski okr. borovljški, je imenovan za naduč. Leon Cepuder, dosedaj nadučitelj v Vrhpolju.

— Višji šolski svet je odobril z odlokom z dne 30. julija 1919, štev. 10.818, zvezke, ki jih izdeluje Učiteljska tiskarna v Ljubljani, tako glede kvalitete, kakor tudi glede linijatur.

— Tvorinci zvezkov Učiteljske tiskarne v Ljubljani prihajajo osobito s Stajerske in Koroške razna naročila za zvezke s posebnimi zahtevami glede papirja, linijature in oblike zvezkov, kakor tudi glede kakovosti in barve ovojev, številna listov itd., itd. — Vsem tem cenjenim naročnikom naznajamo, da v sedanjem času in v sedanjih razmerah na papirnem trgu nikakor ne moremo ustreči vsem mnogobrojnim in toliko različnim željam in zahtevamo posameznikov. Le z velikimi težkočami in s silnim naporom se nam je posrečilo dobiti toliko papirja, da moremo nuditi slovenskemu šolstvu to, kar mu nudimo. Naše zaloge se hitro manjajo, in danes še ne vemo, koliko časa nam bo mogoče izvrševati vsa naročila, ki prihajajo od dne do dne in mnogobrojnejšem številu. Zaradi pomanjkanja sировin in drugih potrebiščin ne morejo papirnice izvrševati tiste količine papirja, ki bi ga izvrševali v normalnih razmerah, še manj pa tisto kakovost, ki bi jo bilo želeno za dobre zvezke. Cenjene tovarišice in cenjeni tovariši naj se sedaj zadovolje s tem, kar imamo. Učiteljska tiskarna je založila napajotrebne liniature, ki je mogoče z njimi izhajati vsaj za silo. Praktičen učitelj si bo vedel pomagati, saj je moral poučevati pisanje in spisje tudi tedaj, ko zvezkov sploh ni bilo. Uvedite tedaj po vseh šolah Slovenije naše zvezke, ki jih je odobril višji šolski svet. Zagotavljamo pa vas, da meri naše stremljenje povsem in vselej na to, da izboljšamo svoje izdelke v vsakem oziru!

— Kaj pa abiturienti ljubljanskega učiteljišča iz l. 1893? Ob 10letnici je bil domenjen sestanek za 25letnico. Ta je lanskoto leto minila in kaj zdaj čakati? To je — o Ljubljanci, oj zaspanci, Z.

— Poziv! Z veseljem oprašamo, da se mnogi želijo udeležiti narodnega dela na Koroškem. Ker je dela za vse dovolj, naši delavci v priznanju, prosimo, da se sami oglasijo vsi tisti, ki hočejo sodelovati posebno kot govorniki na shodih in da nam ob enem poročajo, ali obravnavajo gospodarska ali politična vprašanja.

— Narodni svet za Koroško, Doberlavas.

naya in Palasa ter ustanovitev nove dieceze v Bratislavi ali Trnavi. Nadalje zahteva memorandum za praškega nadškofa pravico primasa nad vsemi diecezami v Čehoslovaški republiki kot jo je imel sv. Metod. Zahteva se upeljava češkega jezika v vsem bogoslužju kot je to že bilo pod papežem Adrijanom II. Na govorih mestih kot v Pragi, Velehradu in Nitri bi se moglo vršiti staroslovensko bogoslužje. Končno je delegacija zahtevala odpravo celibata z motivacijo, da v nobenih drugih cerkvih na Češkem celibat ni vpeljan. Deputaciji sta odgovorila papež sam in kardinal, državni tajnik Gaspari, s približno enakimi besedami. Huyn, Battiany in Radnay se ne vrnejo več na svoja mesta ter bodo ta mesta spopolnjena z drugim možni. Glede ostalih škofov, katerih odstranitev se zahteva, so preiskave še v teku. O rabi jezikov je papež rekel, da se more, pri slavnostni delitvi zakramentov, blagoslovljaju, petju epistole evangelija rabiti jezik naroda. Celibata papež v svojem govoru nomeni; kardinal Gaspari pa je rekel, da je treba še počakati.

Književnost in umetnost.

Izšle so knjige Slovenske Šolske Matice: »Pedagoški letopis« za leta 1916, 1917 in 1918 s sledčo vsebino: Preosnova jugoslovenskega vzgojstva v zmislu demokratizma. Sest. H. Schreiner.

— Odlični matičarjem v spomin. — — Občni zbor Slov. Sol. Matice. — »Slov. Sol. Mat.« upravni odbor in imenik društvenikov. Sest. Jak. Dimnik. — Zaznamek dozdaj izdanih in založenih knjig »Slov. Sol. Matice«. Uredil Jak. Dimnik.

— Občnoukoslovje z umoslovnim uvodom, Sestavil V. Bežek. I. snopič. Obseg: A. Osnovni nauki iz umoslovja (logike). Uvodne opombe. I. Opombe. II. O sodih. III. O zaključkih. IV. Logika v službi vede in pouka. — B. Ukoslovi: I. O vzgojnem pouku. II. Ustroj ljudske šole. III. O ljudskošolski metodici.

— Poziv na preplatu. Odbor »Naučničke knjižnice« u Zagrebu izdaje več dvadeset i treču godinu zabavno-poučni list za trgovske, obrtničke in opetovničke emalidne: »Vjerni Drug«, ki je dosada izvrševalo svojo presvetljeno zadatak in pružao našoj mladini poučno in ugodno zabavno štivo.

— »Vjerni Drug« su preporučile zemaljske vlade u Zagrebu, Sarajevu i Zadru učiteljice knjižnicama in omladinu v svojim pokrajinalima, a dovoljen je i kao prikazna nagradna knjiga u svim puščim i škrtskim školama.

Od 1. rujna 1919. stupa »Vjerni Drug« u XXII. godište. Uredništvo je preuzevano